

[Justitsministeren]

af 6. december 1979, og det beklager jeg naturligvis.

Jeg ville gerne skriftligt over for hr. Gammelgaard og folketinget have beklaget det med det samme, men da jeg fik oplyst, at hr. Gammelgaard havde fundet, at sagen var af en sådan karakter, at hr. Gammelgaard ville stille et særligt spørgsmål til mig herom, fandt jeg det rimeligt, at jeg sagde tingene fra folketingets talerstol, og derfor har jeg ikke fremsendt en berigtigelse.

Notatet indeholder i øvrigt intet specielt eller nyt, det gengiver udelukkende udtalelser fra den statsretlige litteratur om forholdet mellem beskatning og grundlovens § 73.

Jeg synes, at forglemmelsen er så meget mere beklagelig, som den tilsyneladende har ført til, at hr. Gammelgaard ganske har overhørt, at jeg i min besvarelse af hans spørgsmål sidste onsdag oplyste, at justitsministeriet i forbindelse med lovforslaget om ændring af pensionsbeskatningsreglerne udtrykkeligt over for skatte- og afgiftsudvalget havde udtalt, at de ændrede beskatningsregler ikke kunne antages at stride imod bestemmelserne i grundloven. Jeg påviste også, at justitsministeriet ikke havde skiftet holdning til spørgsmålet, som hr. Gammelgaard hævdede. Jeg forsøgte endelig at forklare hr. Gammelgaards udtalelser herom med, at hr. Gammelgaard måske ikke havde forstået den juridiske problemstilling.

Alt det synes hr. Gammelgaard at have overhørt, og den avis, Berlingske Tidende, der støtter hr. Gammelgaard så hårdt i denne sag og på hr. Gammelgaards præmisser, fandt derfor heller ikke, at denne konstatering var værd at bringe på forsiden. Det er efter min opfattelse tankevækkende, at hr. Gammelgaard og Berlingske Tidende i denne situation har fundet det langt vigtigere at fremhæve, at jeg huskede forkert den dag, end at tage konsekvensen af, at jeg på ny har påvist vildfarelser med hensyn til indholdet af justitsministeriets udtalelser og dermed fjernet hovedgrundlaget for den alvorlige beskyldning om grundlovsbrud, som hr. Gammelgaard i realiteten har rettet mod regeringen og folketingets flertal.

Nu er jeg jo bedt til samråd med folketingets skatte- og afgiftsudvalg om pensionsbeskatningsloven, og dér vil jeg få lejlighed til igen at forklare hr. Gammelgaard, hvorfor

ændringerne i pensionsbeskatningsloven ikke strider imod grundloven.

Gammelgaard (KF):

Jeg takker for ministerens beklagelse af, at han for en uge siden gav folketinget en forkert oplysning vedrørende de juridiske spørgsmål omkring den skærpede kapitalpensionsbeskatning med tilbagevirkende kraft.

Jeg finder ikke, der er grund til fra ministerens side at gøre det til et lille spørgsmål. Hele ministerens besvarelse af de ret alvorlige angreb, jeg kunne rette på ministeriet og ministeren for en uge siden, byggede på, at skatte- og afgiftsudvalget skulle have fået et notat, som skatte- og afgiftsudvalget altså aldrig har fået. Jeg angreb ministeren og lovkontoret for, at man i december måned, da skatte- og afgiftsudvalget to gange anmodede om juridiske responsa, ikke fik sådanne, men på et senere tidspunkt, da socialministeriet bad om et juridisk responsum vedrørende det grundlovsmedholdelige i et indgreb over for folkepensionen, kom der et sådant frem til folketinget, og dér fik jeg så svaret, at vi havde fået et responsum, hvad vi altså, som det nu bekræftes, aldrig har fået.

Jeg kan tilføje, at det ikke kun er undertegnede, som er usikker, hvad angår det juridiske. Usikkerheden har bredt sig langt ind i skatte- og afgiftsudvalget, og jeg synes, at det er særdeles meget på sin plads, at vi får lejlighed til at diskutere dette spørgsmål videre i et samråd i næste uge.

Må jeg i øvrigt med det samme efterlyse det pågældende notat fra december måned. Jeg kan godt her sige, at i formiddags diskuterede vi i skatte- og afgiftsudvalget, hvorfor vi ikke havde fået notatet. Nu er det jo en uge siden, det kom frem, at der forelå et notat, og vi har altså endnu ikke set det. Jeg vil gerne efterlyse det pågældende notat. Nu må det snart frem.

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg er ked af, at hr. Gammelgaard fremturer i sin forkerte argumentation. Hr. Gammelgaard startede med at sige, at jeg altså havde inrømmet, at jeg havde givet en forkert oplysning vedrørende de juridiske spørgsmål. Det har jeg aldeles ikke gjort. Jeg har givet korrekte oplysninger. Det, jeg har